

הנחיה מס' 4.1 - חלוקת העבודה בין הפרקליטות לבין המשטרה בנוגע לעבירות הקשורות ברכב (פרק י"א, סימן ה' 1 לחוק העונשין)	הנחיות פרקליט המדינה
עדכון אחרון: כז בטבת התשס"ג, 1 ינואר 2003	8 מאי 1990; 2 ינואר 1994

#### 4.1 חלוקת העבודה בין הפרקליטות לבין המשטרה בנוגע לעבירות הקשורות ברכב (פרק י"א, סימן ה' 1 לחוק העונשין)

1. בסעיפים 413 א' - 413 יג' לחוק העונשין<sup>1</sup> (עבירות בקשר לרכב) שנחקקו בשנת 1990, נקבעו עונשים חמורים בגין עבירות של גניבת רכב, חבלה ברכב, וכיו"ב. בעקבות כך התעוררה השאלה מי יופיע בתיקים שעניינם עבירות אלה - הפרקליטות או המשטרה.

2. לעניין זה חלים הכללים הבאים:

א. תיק שנפתח בגין ביצוע עבירה בקשר לרכב, מהמנויות בפרק י"א, סימן ה' 1 לחוק העונשין, אשר העונש בגינה הנו עד 3 שנים - אין להעבירו כלל לטיפול הפרקליטות.

ב. תיק שנפתח בגין ביצוע עבירה אשר העונש בגינה נע בין 3 ל-7 שנים, יועבר להחלטת פרקליט המחוז, אולם ככלל יעביר פרקליט המחוז את התיק לתביעה המשטרית, כדי שתגיש את כתב האישום ותופיע בתיק בבית משפט השלום.

ג. תיק שנפתח בגין ביצוע עבירה לפי סעיף 413 יא' לחוק העונשין (מסחר ברכב גנוב או בחלק גנוב מרכב), אשר העונש בגינה הינו עד 10 שנות מאסר - יטופל על ידי הפרקליטות, אם סבר פרקליט המחוז כי נתקיימו בנסיבות העניין כל יסודות העבירה; וכי יש עניין ציבורי בהעמדה לדין על פי סעיף זה, המצריך הגשת כתב האישום לבית המשפט המחוזי.

<sup>1</sup> חוק העונשין, התשל"ז-1977, ס"ח 226.